

[Finansministeren]

ringer, produktion og beskæftigelse i den private sektor ville blive ramt hårdt, arbejdsløsheden ville nå et niveau, der helt ville overskygge det i forvejen uacceptabelt høje niveau. Det netop fremlagte regneeksempel fra de økonomiske vismænd om at spare sig til balance er en skræmmende dokumentation herfor.

Lad mig om sammenhængen mellem de tre underskud i samfundsøkonomien også gøre den bemærkning, at det på den måde, vort økonomiske system fungerer på, ikke er muligt ved hjælp af generelle finanspolitiske foranstaltninger at nedbringe arbejdsløsheden uden at øge uligevægten andre steder i samfundsøkonomien. En større finanspolitisk lempelse ville således nedbringe arbejdsløsheden, men vil samtidig forværre betalingsbalancestillingen.

De økonomiske vismænd har, som flere ordførere har været inde på, i et andet regneeksempel peget på en strategi, der i mangt og meget ligner den, som regeringen tilrettelægger sin økonomiske politik efter, og hvor sigtet er at producere os ud af krisen.

Hr. Palle Simonsen var inde på nogle betragtninger om, at de langsigtede økonomiske fremskrivninger, som er fremlagt fra budgetdepartementet, var væsentligt mere optimistiske end vismændenes. Jeg har oprigtigt talt lidt svært ved at se, hvor denne større optimisme kommer til udtryk. I vismændenes beregningseksempel når de frem til en arbejdsløshed i 1992 på 57.000, i budgetdepartementets når vi 90.000. Vismændene opererer med en vækst i det offentlige forbrug pr. år på 1 pct., hvor vi opererer med en vækst på 0,2 pct. Vi opererer med en realvækst ud over den almindelige prisstigning i energipriserne pr. år med 4 pct.; vismændene med 3 pct. Jeg mener, vi kan pege på en række punkter, hvor det vender lige bestemt omvendt af det, hr. Palle Simonsen var inde på.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige også til hr. Waldorff, som gjorde nogle betragtninger – ikke særlig venlige – om de langsigtede økonomiske fremskrivninger. Man fik indtryk af, at hr. Waldorff ikke havde gjort sig den ulejlighed at læse indholdet i denne pjece, som jo ikke indeholder så voldsomt mange sider, for hvis man blot nåede til side 5, som er den første tekstsider i denne publikation, fremgår det heraf, at der må opstilles forudsætninger for at lave et sådant

arbejde, at grundlaget for valg af forudsætninger i mange tilfælde er særdeles usikkert, og det gælder ikke alene udviklingen i udlandet, men det gælder også reaktionsmønstre og dispositioner både i det private og i den offentlige sektor.

Der er også peget på en række af de punkter, hvor det må nævnes at der er særlig usikkerhed, men det alternativ, hr. Waldorff prøvede at stille op for os, var jo et alternativ, hvor hr. Waldorff ikke turde opstille de forudsætninger, som han ville bruge som baggrund for, at der er en anden farbar vej, som fører til bedre resultater.

Jeg vil derudover sige til hr. Waldorff, at dette materiale ikke er fremlagt under højlydt begejstring. Det er fremlagt til brug i vort planlægningsarbejde. Det er af pressen måske præsenteret under lidt store overskrifter. Det har ikke været et ønske fra regeringens side, idet det oven i købet var nået frem til pressen på et tidspunkt, hvor vi ikke havde offentliggjort materialet. Vi har som nævnt ikke ønsket at anvende dette materiale i den offentlige debat, fordi det er beregnet til vore egne planlægningsfunktioner, og fordi der ikke ligger en regeringsbeslutning bag, hvad der også fremgår af indholdet i pjecen.

De beregninger, der findes heri, er gennemført, før vi kendte den netop annoncerede olieprisstigning, men disse beregninger fører på samme måde som vismændenes strategi 2 til det resultat, at det er muligt i anden halvdel af 1980'erne at få en situation, hvor betalingsbalancen svinger omkring ligevægt, og hvor arbejdsløsheden ved udgangen af årtiet stort set vil være bragt ud af verden.

Jeg vil dog stærkt understrege, at det bygger på den forudsætning, at vi er parate til at gennemføre de politiske beslutninger, der skal til for at opfylde de forudsætninger, der ligger bag disse beregninger. Det forudsætter, at der er et flertal i folketinget, der har mod og vilje til at gøre det nødvendige også i de nærmest kommende år, hvor vi ikke kan stille befolkningen meget store resultater i udsigt med det perspektiv, der er for udviklingen i konjunkturerne i verden omkring os.

Det, som jeg synes er positivt i sammenhængen, er, at det viser sig, at det kan nytte noget. . .

Formanden: